

Cô này vô tình, nguyên tắc vô nhân tính phải báo cáo ngay, còn chửi ai bậy

Tôi du học Tây vớ! Câu đố n gi n th nh ng lanh l nh nh ti ng chuông m i đúc. Ch “Tây” không chính xác v đ a lý nh ng chu n xác v s phân chia c p b c cũng nh cái nhìn trong xã h i. Có đi u tôi ch đi “Tây” Nga v ch không “Tây” M , “Tây” Úc hay “Tây” Đ c, Pháp... Cái “thi t thời” hôm nay là “u đ i” tr c kia c a B đ i h c dành cho tôi. Ch gì n c Nga cũng “ông anh c” c a Vi t nam – “n c c ng hòa th 16 c a Liên xô”.

Tôi là k s kinh t Nga v. Nghe không vang nh câu trên. Phải thôi. Kinh t Nga ch c năm nay lu mu, ch ra “k ho ch qu c gia”, ch ra “kinh t th tr ng”. Sách v là ph ng ti n cãi nhau c a các nhà “đ i m i”. Năm năm đèn sách nhét th đó vào đ u không ng ng n là may.

Tôi mang chi c b ng đi xin vi c. Đ u tiên tôi mua báo, nghiên c u “tuy n ng i”, đánh đ u xanh đ nh ng ch “kh thi” và b t đ u g i đ i n. Nhà có đ i n tho i l i đ đ ng. Tuy nhiên, m i l n “b t” đ c gi ng đ u dây kia, hi n t ng này chi m 30% s l n g i, m và bà ch dâu đ u “ý t” xem đ ng h . Nào tôi có ham “n u cháo đ i n tho i” mà t i phí đ i n tho i “c u” vào đ ng l ng g m quá. Tôi đi Tây, t ng “kinh t” cho gia đình m y năm sinh viên. Nào đâu đúng th i k khó khăn. Vi t nam qua th i “tem phi u” t lâu mà n c Nga b t đ u “talon”*. Tháng 2 kg đ ng, 7 l ng th t, 2 chai vôtka là tiêu chu n sinh viên! “Talon” đ ng, r u t m đ còn th t thi u n ng. Ra ch , có đ y, nh ng h c b ng eo h p. Ch ng nh đ con gái ch t đ i đ t n c Xã h i ch nghĩa, m tôi đành ti p vi n. Năm năm “h ch toán” ra ch c cũng l m c a m tôi i. Bi t thân, bi t ph n, v n c tôi không dám làm mình, làm m y “quen Tây” th n , th kia. Ch duy nh t cái “màn tra t n” 6 gi sáng b khu b ng đ âm thanh “n i” “ngo i” là tôi “choáng” h n. “N i” là ti ng m tôi m c a s t đ t p th đ c, ch dâu tranh th sáng có n c b m gi t giữ. Xô ch u “duy t binh” x ng xo ng ra tr n c dùng trong ngày. “Ngo i” là ti ng rao bán. T “m nóng”, “bánh cu n”, “xôi” các lo i đ n g o t , g o n p “tên tu i” nghe nh ti ng

Viết Kịch u hí hống

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

Thì, học m m mu i kèm mùi khó t ... Điền nh t là ông mãnh “m nóng” sáng nào cũng nh “đ ng h Tây”. Nó đ ng d i c a s tôi gào “mì nóng” lạnh l i, k t thúc b ng ch “ròn”. Chao ôi, khâm ph c đ n y c a l i nó. Đ r ng, c mi n B c có mình nó bi t phát âm ch R! Không tr n đ c nh ng âm thanh đó, tôi chú đ u vào đ ng ch n ch u đ ng qua “c n bĩ c c”. Nh ng gi “thái lai” đ n là lúc m tôi đi t p th d c v . Nhìn con gái còn “gi ng đồ”, bà l i ca “d y s m có l i cho s c kh e” là lá la... Thôi thà d y bég cho xong.

Chuy n xin vi c không th g i đ i n tho i. Tôi đã qua bài h c th nh t khi t ng k t thông tin qua đ i n tho i là con s 0 tròn trính. M y ng i tr c đ i n tho i ho c nh m nh ng ho c ch ng tr l i câu nào cho ra h n.

Tôi mò t i “Trung tâm gi i thi u vi c làm” và th y ngay mình là con ng ng n. V a l “t t nghi p Nga v”, h h i ngay:

- Sao không l i, v làm gì?

- Làm vi c.

- Vi c gì mà làm?

Tôi tr m t nhìn h , th m đ i m l i xem mình có vào nh m ch .

- Đây không gi i thi u vi c à? Sao ngoài kia c ch c ng i làm h s ?

- H làm h s xin đi ra n c ngoài lao đ ng, làm ăn. Đi Hàn qu c, Libi, Iran... có c đi Nga đ y.

Cô có mu n...

Tôi xua tay cảm n r i chu n th ng ra c ng.

Bài h c th hai. Tránh lai vãng “Trung tâm gi i thi u m ám”. Không khéo b l n vào hàng ngũ các cô gái “sính” ch ng Đài Loan.

Sau hai bài h c, 50% nhi t tình “ph c v đ t n c” đã đi tong. Tôi chuy n sang “xu h ng” nghe ngóng ch không đ m đ u làm theo báo n a. Ng i thân mong ngóng tôi v sau nh ng năm xa cách, qua 5 tháng, tình c m cũng v i đi. Đ n m tôi còn s t ru t khi th y con gái th t nghi p n m ch ng g ng nhà. Bà r r “nhàn c vi r i đ y con ”. Đúng quá, nhàn đ n “rách vi c” đây. Sáng chi u c m n c. T ngày tôi v , t đ ng “Osin” v quê. Ch hi u bà ch d u t t nghi p khoa kinh t đ d u mà gi i tính th . Tôi h m h c cũng ch u, nh n nhó m tôi ch “hát” n a ti ng đ n ong th m t. B n bè, đ a có vi c đi c ngày, đ a ch a có vi c l i có ng i yêu, ch ng con. Tôi tr th đ a, ch ng nh trách ông Tr i. May còn d m ba đ a “l l ng gi a tr i”. T i t i tôi xách xe ch y qua nhà chúng tán g u, chia x “mánh khéo s ng đ i”. Tôi hi u gi ng i ta xin vi c là xin vào ch có “m u”. “M u” là b ng l c. Kho n này không th có ngay khi m i làm mà ph i nhích lên “lão làng”. Không ph i ai cũng nh p nh m lên đ c. Ch nh ng “tinh hoa” thôi. “M u” n a là “m u đi Tây” theo su t “nâng cao”. T i b n tôi may m n có vi c th y chí ti n th c a chúng nhu m s c “h ng ngo i”. Chúng cong mông theo các l p ti ng Anh, ti ng Pháp nh l “s ng g p”, xem ngo i ng là cái “cánh” mang chúng ra b u tr i t do. Sau m y tháng “th t nghi p” t m t con “Nga ng” tôi k t h p tính nói th ng, nói th t c a Tây v i ngoa ng t c a m y bà hàng rau, hàng th t mà m i ngày hai l n tôi nh n m t thành m t đ ng “c

Viết Kịch u hí hòng

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

---

chủ" mà mình tôi không chấp nhận được. Bên bè bạn tôi là "huyền luyến viên phụ huynh" tầm cỡ. Tôi chấp mình tôi mua nệm y tế hình ảnh nhấc a con gái út thùy mình a trước ngày đi Tây, chuyển sang tôi "biên" bà phụ chấp nhận triết lý "cái gì cũng có thể với con gái mình", thậm chí là chấp biên! Một kết quả đôi bên cùng có lợi. Tôi được cạo, mình tôi khi thì phải tạm khi khuya khoắt. Nhưng mình tôi cái lợi nào mà tôi chấp a lộng được. Tình trạng "biên" của tôi khi bắt tình thần của nhà nên huy động toàn bộ các mối quen biết hàng tá "biên" bác" đến "phi đao" để tìm việc cho tôi. Vào một buổi chiều, ông anh trai yêu quý thông báo một tin quan trọng rằng ông giám đốc, bên cũ hẹn phụ thông, dù mình tìm lợi nhưng có nhu cầu duyên nợ, nên tôi vào công ty ông ta. Mà đó là công ty nhà nước trăm phần trăm, thuộc Bộ khoa học và Công nghệ môi trường công mà. Công nhà xông xáo, khấp sấp. Tôi cũng hí hửng nhập thành "ông n, bà kia". Thêm bài học thêm ba. Muốn xin được việc phải quen biết. Tôi quát, mình tôi được bắt việc gì đâu phải có "quan hệ". Công việc chấp nhận nhưng buổi tôi "đánh qu" nhà bên bè là biết. Cháu dâu hay mình tôi đi chợ, bạn bè bán hàng nó giúp cho rau già, bí x, thịt dai nhoch. Không có "quan hệ khách hàng thường xuyên" tôi xây dựng mấy tháng nay làm sao có để ăn ngon. Tôi giờ ra chợ mua củ tuôn không tiện là củ vô tội. Quen thì, không chấp khi nào củ, tôi phát để cho chúng tôi phải cũng chấp có gì mua mình tôi!

Ông anh giới thiệu tôi tới Bộ Giáo dục và Đào tạo xin giới thiệu chấp nhận tạm nghỉ làm học sinh. Tôi ngạc nhiên mớ cái "bên" s s ra còn chấp nhận, chấp nhận "cái gì" liên bộ của nhà xúm vào s vác lợi. Mình tôi giờ lên lập hàng để cái thói "ông nghênh" của tôi.

Mình tôi giới thiệu sáng tôi có một công Bộ Giáo dục và Đào tạo. "Mình tôi năm trăm cây, trăm năm trăm ngàn" có khác, nhà của của Bộ đảng hoàng, khang trang. Khu vực thành thang giới a thì đồ đạc đắt, đồ vàng nhìn s ng mình. Tôi tiến đến khu nhà 5 tầng, bắt đầu một buổi "xin lợi chú", "xin lợi cô" và cuối "viết đã" theo cầu thang. Giới thiệu mình tôi biết ng i Việt nam nào có tính "nhúng mũi" vào chuyển ng khác. Tôi c các câu hỏi của tôi để được trả lời u "không rõ", "hình ảnh". Tôi khùng ng vì leo thang nhưng ng ra vì sao mình tôi v h u r i còn tiếp chấp (!). Cuối cùng tôi cũng mò ra phòng phụ trách lưu học sinh tạm nghỉ. Tôi gõ cửa đồng d, bên vào sau tiếng h m. Tôi chào lịch s dù chấp nhận lợi chi c g t hay lay động c c.

- Cô c n gì?

Một trong hai ng i đàn ông đang được báo h t hàm hi.

- Thưa, cháu xin chấp nhận tạm nghỉ để làm học sinh xin việc.
- V bao giờ?
- Để, gần một năm.
- Sao giới mình lên đây?
- Để... chấp ng ai bên cháu phải lên ngay c.
- Cô này vô tội chấp, nguyên tắc v n c phải báo cáo ngay, còn chấp ai bên o.

Bà mẹ ng “ngủ a tai” làm nhợng bài học c nhà dợy hôm qua còn nguyên nên tôi im nhợ hợ n. Tôi rút bợng, sợ điợm cùng giợy sợ quán cợp trình ông ta.

Ông ta cợm tợm bợng, không đợc mà lợt qua, lợt lợi. Lợt chán ông quay nhìn tôi. Nhìn nhợ đánh giá mợt hàng, không khác gì tôi chợ n cá. Thợm chí còn bợu môi. Tôi nghĩ, ông này mua cá mà “thợ hiợ n” thợ, bợ n hàng cá chợ i cho tanh ngợợi. Nghợ gì thì nghĩ tôi vợ n làm mợt khép nép. Chợ t ông ta ném bợ t cợ bợng lợ n giợy tợ cợ a tôi xuợng bàn, hợ i gợ n lợ n:

- Học gì? Ở đợu?
- Dợ kinh tợ, trợợng Plekhanov ở Matxcợ va.
- Học tợ năm nào? Tợ t nghiợp năm nào?
- Dợ... nhợng đợ u đó có cợ trong bợng rợ i, sao chú còn hợ i.
- Tôi hợ i là viợc cợ a tôi. Cô không trợ lợ i đợợc phợ i không?

Ông ta ngợng nhìn tôi mợn nguyợ n. Chợ hiợ u ông ta phát minh đợợc cái quợi gì tợ mợy câu hợ i trợ con đó mà mợ t ông chợ t ánh lên ranh mợnh.

- Cô học hành cái gì. Sang chợ lo đi buôn, bợng thì mua.
- Tôi há hợc mợm còn chợ a tin ông ta đợng “vu cáo” mình. Ông ta dợ n tợp:
- Cô nói tôi nghe, bợng này cô mua bao nhiêu?

Đợ n nợợc này tôi chợ u hợ t nợ i. Bao kinh nghiợm cợi nhau vợ i mợy bà ngoài chợ chợ t loang loáng trợ vợ. Tôi vênh mợ t không kém ông ta, mợ t cũng “đèn pha ô tô” xoáy áp đợ o:

- Chú nói bợng này giợ? Chú nói bợng này mua? Nghĩa là bợng đợợm cũng giợ, giợy chợng nhợ n cợ a chú trợợng phòng Lợ u hợc sinh Matxcợ va cũng mua nợ t. Vợ y chú làm nợ ghi cho cháu mợy chợ vào đợy. Tiợ n ký và đợng đợ u luôn cho cháu. “Nói có sách, mách có chợng”, mai kia có ngợợi sang Matxcợ va, cháu kiợm chợng lợ i chú.

Vợ a nói tôi vợ a rút xoợch tợ giợy và cây bút đợ t trợợc mợ t ông ta. Ông ta đợng bợ t dợy, há hợc mợm chợng khác gì tôi lúc trợợc, lợp bợp:

- Cô... cô ợn nói vợ i tôi thợ hợ. Giợng lợợi con buôn...
- Chú nhìn ngợợi nhợ thợ n. Cháu học kinh tợ chú nói đi buôn. Bợng chú lợ t qua mà biợ t giợ, thợ t kém gì ngợợi buôn “xanh”...

Ông ta đợp bàn đánh rợ m:

- Cô tợợng đợy là chợ, cô phát biợ u vô tợ chợc... biợ t đợy là đợu không?

Tôi suyợt nợ a cũng học bà bán thợ t bò kèm 70% thợ t trâu ngoài chợ chợng tay vô hông, “quợc” lợ i:

Viết Kịch u hí hòng

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

- Cháu biết... thì chắc có chắc mà nói “giờ, thôi, giá bao nhiêu” chứ.

Một ông ta đứng nhìn người có tri thức học huyết áp “quá rồi”. Tôi trót “cười i hòng hòng”, thì biết không đứng ng lui. Cuộc sống khổ u khổ đau đâu đâu không có tiếng cười i cười a người đàn ông thì hai trong phòng. Cười hai “đôi thôi” cùng đứng mặt sang ông ta. Người đàn ông chằm rãi thì bên tôi. Nét mặt hòa nhã người mặt cười u vẻ khoái chí sau cặp kính.

- Cháu nói với chú Đèo thì là không được. Chú Đèo người i hòng chằm chằm cháu “trời người i, non đời” làm gì.

Đã a nào mà đi Tây về chằm chằm. Đã a b copy đây chú vào sổ. Chiếu mai lên lý giải phòng 32. Thôi, chắc a xin lý chú Đèo còn chằm gì?

Nghe vậy là tôi để “thông minh” hiểu ý. Một tiếng tài kinh nghiệm thì còi đúng lúc nhấc hai cười u thì “fair play”! Tôi chuyển thì nói:

- Chú Đèo bỏ qua cho cháu may lý lý áo u vẻ a rồi. Nhà cháu vẫn bằm mằm ngủ suốt vì thì cãi bằm ng mà.

“Chú Đèo” kia mặt vẫn để nhấc ng lý nào không “mình cười ng bằm tay đôi thôi”. Ông ta lý m lý chằm ra gọt, ra lý cười xuống cười m thì báo đức tiếp. Tôi lý gọt người đàn ông mang kính để ký vào sổ, khi nói nh:

- Cháu cảm ơn chú nhieu.

Ông ta mằm cười i với tôi:

- Molodec! (Cười lý m!)

Bà a cười chiếu, tôi “tiếng thu” lý chuyển “chú Đèo”. Chằm đâu tôi khoái bằm tiếng thì mằm cười c mằm mằm chằm dám về đời đằm đằm. Tôi người rằm bà này cũng tiếng bằm cái Bằm kia “đi” rồi nên giờ để c “trời thù quá khổ”. Mằm và anh tôi nhấc nhấc. Mằm sau mằm mằm chép miếu ng:

- Mày thôi chằm khác bằm ngày xa a.

Bằm tôi ra đi sổ mằm khi tôi mằm 10 tuổi. Tôi chằm chằm còn nhấc nhieu u vẻ bằm. Nhấc ng tôi tin, nhieu ông còn, ông sổ xoa đứng con gái rằm u chằm chằm ng mằm ng đâu.

Đều tuấn, theo lý ông giám đức tôi đứng cười quan làm việc. Không biết nhieu tôi đi làm đâu mằm tôi có lo nhấc thì hôm trằm c ngày tôi đi làm. Bà đi ra nhấc, đi vào đứng. Anh trai tôi rằm đe:

- Mày làm thôi nào cho tao còn gọt lý để c bằm bằm. Bằm mằm đi. Người ta hằm, trằm lý cho ngoan. Lý rằm, nghe hằm phằm biết ý hằm mà trằm lý.

Con bằm thân để c “lesson” cho tôi lĩnh hằm. Nào bánh kẹo, thu c lá, trà ra sao, chào ai cô chú, ai

Viết Kịch u hí hòng

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

---

anh ch... Đc biệt kho n “ngoi hình”:

- M c đ m cho n tính. Đ m dài b t ganh ghét c a đ ng nghi p n nh ng m t c đ ng viên nam. Đ ng n c a đ m t l thu n v i trình đ văn hóa.

Tôi l c tung valy tìm ra chi c đ m xanh. Màu hí ng ng n nh ng có v n tính. Đ dài c a nó v a khéo đ không sexy cái đ u g i c l c, l i ch ng t tính kín đáo c a b ng Đ i h c.

Tôi đi s m, l n v n ch phòng s 4 có ng i. Theo l i giám đ c, tôi xông t i “làm quen”. Nhà m v n khen tôi có đ c “tráo tráo”. Tôi còn nhi m tính “t tin mù quáng” c a ng i Nga nên ch b i r i chút nào khi b c vào.

- Chào các ch , các anh - Tôi hí ng ngh ng i và n n c i bài b n – Em là Thu, anh Bình giám đ c nh n em vào làm công ty mình t hôm nay.

Năm ng i, đ nh v năm bàn quay nhìn tôi. M t giây, hai giây... năm giây. Tôi ch t th y n c i trên môi mình vô duyên tr c 10 chi c m t đ i vào. T hôm v n c, tôi xem nhi u phim Vi t nam và không ch u đ c v vô c m c a các “sao” đi n nh. Giá h h c đ c v m t c a năm ng i đang chi u t ng tôi đây ch c n n đi n nh Vi t nam s ph t kém gì Hollywood. Sang giây th sáu, mu n hay không n c i c a tôi cũng không le lói h n đ c n a. Tôi đ ng đ c ra ch ph n hí nh ng hình nh h c làm v ng nh ngãng. Tôi th m r a s mình đi đâu cũng không xuôi x .

- Sao tôi ch biệt gì nh ?

M t gi ng nam ch t kim vàng lên phá tan b u không khí “m c ni m”.

- Ông Bình làm nh ng chuy n l đ i. Đùng đùng cái gì cũng theo ý mình, hay đ th nào cho ng i khác đ v . Gi ng n c n nh n.

- Em có nghe loáng thoáng - gi ng cô gái khá tr ng i bàn g n c a – Anh Bình nói nh n ng i v . S p t i công ty mình ký h p đ ng v i công ty thi t b y h c c a Nga.

- Ôi dào, vi n này thi u gì k s h c Nga v . Toàn th ng ch ng làm đ c vi c gì l i còn nh n thêm.

Gi ng kim v a n y nh ng tôi đã phát hi n ra c a ng i đàn ông ng i góc ph i. Dù c a s mang ánh sáng ban mai vào nh ng khuôn m t ông v n không vì th b t già nua và nhăn nhó nh qu táo Tàu. Kinh nh t là c p m t k ch , khó đăm đăm đang tranh th “m t th” tôi.

Tôi v n đ ng vì ch có ai đ nh m i mình ng i xu ng ch u tr n. May hôm nay tôi m c chi c đ m xanh. Tuy ng ng n nh ng theo các nhà “tâm lý h c”, màu s c có tác đ ng gi i t a. Màu xanh l l đó nh lá chu i đ t trên thung n c đang sánh qua sánh l i. Kh n i “chi c lá chu i” này không m y may tác đ ng “tâm lý” ông gi ng kim. Ông chán bng qu , chuy n sang chĩa mũi dùi vào tôi:

- Ai b o cô t i đây?

Viết Kịch u hí i h

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

Kính nghi m B Giáo d c và Đào tạo đã d y tôi ch ng nên ng c nhiên tr c câu hí i th a.

Ngoan ngoãn nh i ông anh d n, tôi th th :

- D th a, anh Bình d n sáng nay em t i làm quen v i các anh ch .

Tình hình nghe ra ch ng sáng s a h n sau câu tr i nhún nh ng c a tôi. May cô gái g n c a b c t i kéo gh m i tôi. Tôi đ y c m kích. Tôi li c tìm b m pha trà, l y m y gói bánh k o, thu c lá ra đ t trên bàn, m nh d n hí i cô gái còn đang đ ng g n tôi:

- Cho mình m n m y chi c đĩa đ c không?

“Đ ng mình trong hy v ng” c a tôi nhanh nh n m t l y đ và giúp tôi. Tôi th m cảm n Tr i. Dù thái đ c a tôi gi không còn t tin nh tr c nh ng tôi v n đ “kh năng” bê ra t ng bàn m i các v đang chi m ch đ c báo và bình lu n chuy n không đâu. T t nhiên h u ng trà. T t nhiên h g m nh m bánh k o và coi s ph c v c a tôi là “t t nhiên” kh i c n c m n. Còn tôi “t t nhiên” ph i quên thói l ch s c a Tây mà coi đó là văn hóa Vi t nam!

Ng i đàn ông ng i g n c a s ch t c t ngang câu chuy n v giá xe máy Thái lan đang xu ng:

- Em h c ngành gì bên Nga?

- D em h c Kinh t .

- L i Kinh t - gi ng kim l n này hí i méo có l do chi c k o H i châu còn m c trong rặng – Đâu cũng nhan nh n k s kinh t . Mang ti ng h c hành mà ch bi t “đ ch” gì. Làm h p đ ng vi t ngu b m . Cháu ông Vi n phó h c Kinh t v a vào Vi n, con bà Hoài phòng “Công ngh nguyên t ” cũng đang làm h p đ ng bên đó.

Tôi kh nh n m t. “L i g p b n “chú Đ o” r i. Gi mà ông hí i giá b ng Đ i h c, mình ph i hô bao nhiêu đây?”.

- Cô i đâu đ n đây?

Chi c k o đã chui t t vào h ng nên câu hí i vang lên lanh l nh. M t câu hí i đ n gi n nh bài h c đ u tiên c a ch ng trình h c ngo i ng , ông có hí i b ng ti ng Anh tôi v n tr i vô t .

- Em i Hà n i .

Nh ng khuôn m t “đ y n t ng” hí n ra. Cấu k nh là c a ông gi ng kim:

- Ai ch bi t Hà n i. Quen ai mà t i đây?

- Á... – hí i ng ng vì s “ch m hí u” nh ng tôi ch a ngay- D , em ch quen anh Bình giám đ c thôi .

- Quen m i ông Bình mà xin đ c vào Vi n l n th này. Gi ng i th c m c kèm theo cái nhìn nghi v n r t “n tính”.

Viết Kịch u hí hống

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

Tôi còn quen thêm đợc ai tợ ngày vợ nợợc ngoài mợ y bà buôn ngoài chợ .

- Thợ cô con ai?

Cái hợ t hàm đợ y tính “khợ o sát” cợ a ông giợ ng kim chĩa vào tôi. Tợ t nhiên lợ n này tôi đã “thợ u” câu hợ i. Ông anh tôi chợ đợ n phợ i xem ý ngợợ i ta mà trợ lợ i là gì. Tôi đồng đợ c:

- Đợ em không con ai cợ .

Có bợ t tại tôi cũng nghe tiợ ng cô gái “đợ ng minh” cợợ i văng lên. Tiợ ng ho khợ c khợ c giợ u tiợ ng cợợ i “thiên nhiên” là cợ a ông ngợ i kợ cợ a sợ , anh chàng trung niên tợ đợ u chợ a nói gì chợ t rút kính lau lợ y, lau đợ . Chợ còn lợ i hai khuôn mợ t cợ a hai chợ t giợ ng “ngợợ c đợ i” là thợ n ra. Giợ ng kim rít lên:

- Cô hợ c đâu kiợ u nói trợ ngợợ i thợ hợ ? Cô biợ t tôi là ai không?

Tôi nghợ t mợ t chợ hiợ u mình có tợ i gì. Tôi quay sang “đợ ng minh” cợ u cợ u nhợ ng cô ta còn mợ i cợợ i đợ n mợ c chợ y bợ n ra hành lang, vợ i vàng lao ngay vào ông Bình đang bợợ c tợ i. Cô khợ “ợ i”, ngợợ ng nghợ u. Bợ n ngợợ i còn lợ i kéo ghợ đợ ng lên chào đợ ng loợ t. Chợ có tôi đang ngợ n ngợ vì “quợ mợ ng” nên ngợ i tợ i chợ khợ lúng túng.

- Chào mợ i ngợợ i! - Giợ ng sang sợ ng đợ ng chợ t Sợ p - Làm quen vui quá. Nhân viên mợ i có quà cho anh em hợ . Đợợ c đợ y.

Quay sang bên, ông giám đợ c nói:

- Anh Trung tợ chợ c và chợ kợ toán lên phòng tôi có viợ c cợ n bàn nhé!

Hai ngợợ i đợ ng đợ y theo ông lên phòng. Tôi toát mợ hôi. Thợ xong. Ông anh nhợ c “khợo lợ i vợ i ông trợợ ng phòng tợ chợ c mợ i hòng đợợ c vào biên chợ ”. Loợ ng quợ ng thợ nào tôi “trợ ngợợ i” ông ta rợ i. Vợ này khợo đợ t!

Ngày sau, tôi đợ n, chợ ng có chợ riêng cợ a mình trong phòng, chợ ng có viợ c cợ thợ . Giám đợ c bợ o làm quen công viợ c nhợ ng có ai nói năng gì vợ i tôi đâu. Cô “đợ ng minh” trợ nên giợ kợ . Mợ t ai cũng nhợ bợ c tợợ ng. Cợ m tợợ ng tôi bợ tợ y chay. Tôi ra hành lang nghe chim sợ chớu chít trên nhánh xà cợ , buợ n bã nhợ giợ a đợ o hoang. Vài ngày sau, giám đợ c chợ tôi phòng nhợ , kêu đợ n đợ p, kê bàn vào lợ y chợ làm viợ c. Sáng 8 giợ đi, trợ a cợ m nhà, chiợ u lợ i công ty. Viợ c duy nhợ t là ngợ i và ngợ qua cợ a sợ . “8 giợ vàng ngợ c” thợợ i mái tiêu. Chán, tôi lò dò xuợ ng phợ thăm tình hình Model cợ a Hà nợ i.

Tợ ngày tôi đi làm, dù tợ p sợ không lợợ ng, mợ yên lòng hợ n. Tôi thành “thợ t nghiợ p” toàn phợ n. Hiợ m hoi gợ p bợ n bợ n chợ ng biợ t kợ chuyợ n gì. Chợ ng lợ kợ chuyợ n “năm anh em trên chiợ c xe tăng” hợ ra là nã đợ n vào tôi. Hay kợ chuyợ n Sợ p sáng đợ o qua công ty vài phút là biợ n. Thợ nh thợ ng, ông đợ nh vợ trong phòng thì toàn thợ y “hợ p... kín”. Có lợ n không nén đợợ c tò mò, tôi ghé tai nghe trợ m. Hoá ra các bợ chợ i “tá lợ ”. Tôi chán ngợ y đóng vai ngợợ i thợ a. Ho hoe tính chuyợ n xin thợ chợ khác đã bợ ông anh đợ y thợ nào là đợ c kiên tâm “trợợ ng kợ kháng chiợ n”.

Tiợ n tiêu do mợ tài trợ đợ ăn sáng, bợ m xe, tình rợ ng tuyợ ch, công viợ c đợợ i ruợ i. Tôi tù túng trong mợ i ràng buợ c tợ nhà đợ n công ty. Mợ tôi nhợ c khợo chuyợ n “gia đờn”. Tôi tợ nh queo:

- Mợ chi tiợ n. Con ra chợ coi thợ ng nào “sợ chợ nợợ c cợ n” mua vợ làm chợ ng.

Viết Kịch u hí hòng

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

Bà chán. Tôi buồn, tôi nhớ nhà Nga. Khi đó tôi chỉ nhìn thấy những người đi u đen tui mà chê những khi vui rồi, tôi biết, tôi thiêu nó. Cho dù ngày đó có buồn vui, có khó khăn, khốn khổ nghĩ tới những tình cảnh thật rõ ràng để mình phải vượt qua. Còn sống nên quê hương sao tôi lạc lõng. Ai giúp tôi mài bớt những sự si, góc cạnh để có thể lăn tròn trong xã hội này?

Tôi thấy buồn, tôi nghĩ nhà xem vui tuồng “tân cảnh giao duyên”, ngoan như bà góa thì tốt vui chăng. Chuông điểm chuông kêu, tôi uống rồi nhai.

- Thu hồi?

- Thu đây, ai đó?

- Còn như Thế nào “mở” không? Tao đây.

- Ôi Thế nào, mày đang ở đâu vậy? Tôi reo lên khi nhận ra thế giới bên thân thì ngày học phải thông điểm suốt năm tháng ở Nga.

- Matxcơva chỗ ở đâu. Mày thế nào, nghe tôi nó báo đi làm rồi hả?

- Làm khỉ gì, chán muộn báo. Tao đã thấy rồi mày khuyên ở là “chân lý”.

- Thế mày còn thích điểm vui “chân lý” không?

- Thích cũng phải qua cái “cả” mới thì điểm “chân lý”. Còn mày thế nào?

- Tao gọi vui hội mày chửi qua giúp tao phải trách phải kiếm toán cho công ty cả tao ở Matxcơva không? Đừng ý tao gọi giỡn vui làm hề chi. Tao đi m ra chỗ mày để khoe năng, đúng nghĩa và tính “bà la sát” cả mày mới trở điểm bên trong công ty. Nghĩ sao?

Tôi biết những chuyện nói điểm cái nào. Hơn một năm qua, tôi đã biết, ở Việt Nam “nghệ” sáng giá nhất là “nghệ đi Tây”, “nghệ xuất ngoại” dù người họ, dài hạn. Những ai chê “nghệ” này chắc chắn là Sếp. Mà Sếp chỉ chê “dài hạn” vì đi lâu để “vĩnh cửu” chứ “người họ” Sếp OK đầu tiên.

- Ê, chán nhớ nhà Nga chửi mà im như thóc vậy?

- Không... tao đang tính – tôi lúng túng không biết nên nói gì để hợp “phong cách nghệ sĩ Hà Nội”- mà tao lo đi nhà sếp “ê sếp”...

- À... mày đừng nhảm lý chuyện gì tao không biết những người ở nhà lý thế yêu mày thì lý tao đi. Tao yêu mày lâu rồi.

Lần này tôi “cơm khau” hoàn toàn. Thế giới chỉ chuyện gì:

- Nói thật đây.

Trời ơi, mà tôi nói cơm có sai “Ngưu tầm cỏ, báng bèo như mày, chửi gộp thế ngang ngửa”.

Những dù “cả chu” cái nào tôi cũng không thể tưởng tượng ra điểm màn tình “mày” “tao” qua điểm chuông!

- Thu hồi, suy nghĩ điểm trả mai nhé! Thế Edison chỉ cho suy nghĩ 5 phút thôi mà -Thế giới hi hi- không đùa đâu, 100% nghiêm túc. Hơn mai!

Máy bay cất cánh, mà nhớ quê hương chào nghiêng. Dòng sông Hương kia rồi, quanh năm để

Việt Kiều u hời hời ng

Tác Giả: Khuy&t Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

đäm phù sa. Hà nái li ti, nhäp nhä mái ngäi. Tôi läi ra đi län näa. Chät nhä nhä, bäng khuäng vä Hà nái, vä mä.

Giäng cô chiêu đäi viên Nga nhä cängäi ngäi cänh đeo dây an toàn nghe quen nhä mäi hôm qua. Nhäng hình nhä vän có gì là lä. Có lä, lä vì không ngängäng nhä khi xäa sang häc. Con đäng phía träc sä không träi thäm, sä không ít khó khăn, nhäng tôi biät, đä đó tôi có thä säng và làm viäc mình mong muän. Cäm giäc tä do ngät ngäo.

Hà nái mä đän qua làn mây mäng. Quê häng äi, ta sä vä nhä tìm bóng cây giäa con đäng chang näng. Sä vä đä thêm đäng läc ra đi. Vä đä hiäu ta Ngängäi Việt Nam và Quê häng ngàn đäi vän mät!